

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 6

657 40 Brno

(elektronicky prostřednictvím podatelny soudu)

Ke sp. zn. 7 Ao 20/2021

Praha dne 2. 9. 2021

Navrhovatelka:

XXXXXXXXXXXXXX, zast. zákonným zástupcem XXXXXXXXXXXXXXXX

zastoupena JUDr. Tomášem Nielsenem, advokátem a společníkem Nielsen Legal, advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Kozí 916/5, 110 00 Praha 1 – Staré Město, IČO: 247 93 345, ev. č. ČAK: 13167

Odpůrce:

Ministerstvo zdravotnictví, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2 – Nové Město, IČO: 00024341

R e p l i k a

k vyjádření odpůrce k návrhu na zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne

20. srpna 2021, č.j. MZDR 14600/2021-19/MIN/KAN

I.

Nielsen Legal, advokátní kancelář, s. r. o.

Kozí 916/5, 110 00 Praha 1 – Staré Město, IČO: 247 93 345, DIČ: CZ24793345

e-mail: info@nielsenlegal.cz, www.nielsenlegal.cz

Společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 174728.

Navrhovatelka si dovoluje soud předně upozornit, že navrhovatelkou v této věci je nezletilá **XXXXXXXXX**. Vzhledem k tomu, že se jedná o zjevnou nesprávnost, navrhovatelka výslovně nevyžaduje, aby soud přípisy opravoval, pouze žádá, aby byla tato skutečnost zohledněna v rozhodnutí.

II.

Z obsahu vyjádření odpůrce je zcela zřejmé, že sám odpůrce si musí být vědom toho, že neunáší důkazní břemeno, proto opakuje stále stejné fráze a tvrzení, která ale nedokládá žádným věrohodným důkazem. Nad to se zaměřuje na konkrétní ustanovení napadeného mimořádného opatření, aby odvedl pozornost od skutečností tvrzených navrhovatelkou, tedy, že neexistuje důvod pro to, aby vůbec bylo jakékoli mimořádné opatření vydáváno:

1. Odpůrce tvrdí, že zavádí taková opatření, která jsou schopna výrazně snížit riziko nekontrolovaného šíření onemocnění covid-19 mezi dětmi ve školách, a to prostřednictvím již osvědčených metod. Tvrdí, že využívání ochranných prostředků dýchacích cest výrazně snižuje možnost nákazy onemocněním covid-19, které se přenáší zejména kapénkami, K tomu jako důkaz přidává odkaz na jakýsi zdroj, který ale obsahuje výzkum k porozumění významu aerosolů při šíření infekce SARS-CoV-2. Tedy nepředkládá žádný důkaz o tom, že by používání ochranných prostředků dýchacích cest bylo v zamezení šíření onemocnění efektivní (natož pak, že by mohlo vést k dosažení některého z účelů, pro které lze mimořádná opatření vydávat). Takový důkaz ani neexistuje, ačkoli měl odpůrce zcela jistě možnost v uplynulých 18 měsících využít svých odborných kapacit, např. Státního zdravotního ústavu, který opakovaně ve svých vyjádřeních zmiňuje, a takový důkaz opatřit. Neučinil tak, neboť si musí být vědom, že toto opatření na šíření onemocnění efekt nemá. Naopak důkazem je, že i přes povinné používání ochranných prostředků dýchacích cest od podzimu 2020 informoval odpůrce veřejnost dokonce o třech výrazných nárůstech pozitivních výsledků testů (tzv. tři vlny). Že by nařízení povinnosti používat ochranné prostředky dýchacích cest mělo pozitivní vliv na kontrolu epidemie odpůrce tedy nijak neprokázal, naopak dosavadní reálné zkušenosti dokládají, že toto opatření efekt na řízení epidemie nemá. Přitom je zcela nesporné, že rozdělování dětí na ty, které budou mít během výuky povinnost ochranný prostředek nosit, a na ty, které ne, má velké dopady do psychiky dětí, schopnosti řádně se vzdělávat i sociálně se rozvíjet. To, nakonec, nepopírá ani odpůrce.
2. Odpůrce tvrdí, že testování žáků je prostředkem, jak zachytit a včas izolovat děti, které by mohly nákazu rozšířit, a být tak zdrojem nového ohniska šíření onemocnění. Odpůrce ničím nedokládá, proč by se právě děti ve školách měly stát zdrojem onemocnění a původci vzniku ohnisek. Z dosavadních zkušeností je obecně známo, že děti se zpravidla nakazily od svých rodičů, kteří se nakazili jinde. Odpůrce nepředložil žádnou zprávu krajské hygienické stanice trasující nakažené dítě, která by tvrzení odpůrce podporovala. Jedná se pouze o zvrácenou domněnku odpůrce, že děti, které prakticky nejsou nemocí ohroženy, by měly onemocnění šířit, a proto je nutné je zatěžovat mimořádnými opatřeními. Nelze ani pominout, že z Úmluvy o právech dítěte vyplývá, že zájem dítěte je každý smluvní stát povinen upřednostnit před všemi zájmy ostatními, a pokud musí stát do práv dítěte zasáhnout, pak jako poslední možnost. Odpůrce Úmluvu zcela ignoruje a děti zneužívá jako jakýsi štít proti šíření onemocnění do dospělé populace. Jednání odpůrce je v tomto ohledu naprosto zvrácené, nehumánní a nelidské a v demokratické společnosti nemá místo. Takovému jednání odpůrce dle mého názoru nemůže Nejvyšší správní soud poskytnout žádnou ochranu.
3. Odpůrce zcela manipulativně rozporuje obecně známou skutečnost o tom, že dětská populace není nemocí covid-19 ohrožena tvrzením, že „v USA již v polovině měsíce srpna zaznamenali rekordní počet dětí hospitalizovaných s onemocněním covid-19“ a jako důkaz připojuje odkaz na rozhlasovou reportáž odvysílanou v Českém rozhlase (?). Toto vyjádření odpůrce nelze jakkoli hodnotit. Jednak není žádným hodnověrným důkazem doloženo a jednak z vyjádření „rekordní počet“ nelze jakkoli dovodit, o jaký počet se má jednat. Pokud se počet navýšil z 1 na 5, zcela určitě je to nárůst rekordní (pětinásobný), přesto stále naprosto marginální. Pokud by bylo tvrzení odpůrce založeno na věrohodném zdroji informace, navrhovatelka nepochybuje, že by takový zdroj odpůrce uvedl. Za daného stavu nelze tvrzení odpůrce

hodnotit jinak, než jako ničím nepodložené tvrzení. Nemluvě již o tom, že pro hodnocení situace v České republice je nezbytné zkoumat situaci v České republice. A k tomu měl odpůrce jistě již dost času.

4. Odpůrce údajně nerozumí rozdílu mezi tvrzením ECDC že: „*lze očekávat stále větší podíl hlášených případů mezi dětmi v regionech, kde je rostoucí procento dospělých plně očkováno*“ a tvrzením odpůrce, že: „*ECDC očekává u dětí a mladších dospělých nárůst počtu případů nákazy virem SARS-CoV-2 vzhledem k nižší imunitě a proočkovánosti a očekávané zvýšené cirkulaci viru a s tím související vznik lokálních ohnisek v této populaci*“. Nepochopení tohoto rozdílu je přímým důkazem úrovně odborné způsobilosti odpůrce. Ač navrhovatelka předpokládá, že soud podstatu rozdílu tohoto sdělení vnímá, pro jistotu ji vysvětlí podrobněji.

Pokud ze 100 000 otestovaných osob je 100 pozitivně testovaných dětí, je počet případů 100 a podíl 0,001 %. Pokud je z daného statistického souboru osob 50 000 naočkováno, netestují se a testuje se pouze zbývajících 50 000 osob. Pokud je počet pozitivně testovaných dětí 100, je podíl 0,002 %. Nárůst podílu je o 100 %, ale na počtu pozitivně testovaných dětí se nemění nic. A dokonce, pokud se budou testovat pouze děti ve škole, tj. přibližně pětina neočkovaných osob, tak se bude jednat o 100 pozitivních dětí z 10 000, tj. 0,01 %, tedy nárůst o 1 000 %, přestože počet pozitivně testovaných dětí bude stále stejný. Záměna pojmu podíl na testovaných osobách a počet pozitivně testovaných osob je tedy zcela zásadní.

Tvrzení, že dojde k nárůstu podílu pozitivně testovaných dětí v naočkované populaci tak neznamená nic jiného, než že se snižuje celkový počet testovaných osob. O nárůstu případů onemocnění u dětí, ani předpokládaném, to nevypovídá zřehla nic! Nehledě na tu skutečnost, že odpůrce nadále označuje jako nemocnou osobu tu osobu, která byla pozitivně testována na přítomnost specifické části RNA a nikde neuvádí, kolik z takto pozitivně testovaných osob je nemocných (či jen nakažených). Přitom tento rozdíl (mezi pojmy „pozitivně testovaný“, „nakažený“, „nemocný“) je jistě notoricky známý nejen odpůrci, ale i shora nadepsanému soudu.

5. Odpůrce tvrdí, že nelze srovnávat situaci na konci školního roku se současností, neboť přes prázdniny se u nás rozšířila tzv. varianta delta, která má být extrémně nakažlivá a nebezpečnější, než předchozí mutace. Odpůrce však v odůvodnění uvádí, že 90 % všech odebraných vzorků pozitivně testovaných osob je právě mutace delta, a přesto v odůvodnění tvrdí, že situace je stabilizovaná, počty hospitalizovaných osob jsou marginální a nic nenaznačuje, že by se měly tyto hodnoty změnit k horšímu.

Již z předchozího bodu je zřejmé, že odpůrce má s pochopením obsahu textu problému, nicméně pokud svými opatřeními zasahuje do práv a svobod miliónů občanů (vč. obrovského počtu dětí), pak by měla odůvodnění mimořádných opatření dávat alespoň nějaký smysl. Z uvedených logických vad odůvodnění je téměř jisté, že odpůrce při vydávání mimořádných opatření nevychází ze správného (natož pak odborného) hodnocení epidemiologické situace ke dni vydání opatření, ale snaží se epidemiologickou situaci vyložit tak, aby jej opravňovala k vydání mimořádného opatření. Je nezpochybnitelné, že primárním zájmem odpůrce není ochrana veřejného zdraví, ale samotné vydávání mimořádných opatření, a to i za cenu, že jejich následné odůvodnění je vnitřně rozporné a důvod k vydání mimořádného opatření neposkytuje.

6. Jako irelevantní v kontextu dříve uvedeného pak vyznívá poslední odstavec vyjádření odpůrce o tom, že volí nejpřiměřenější opatření. I zde je nutné připomenout nezákonnost postupu odpůrce. Jak již bylo uvedeno výše, ČR je smluvní stranou Úmluvy o právech dítěte, ze které vyplývá kategorická povinnost upřednostnit zájem dětí před zájmy ostatními a zasahovat do práv a svobod dětí pouze v nejnútnejších případech, kdy jiná možnost neexistuje. Přesto odpůrce nařídil jako první testování ve školách, aniž by stejnou povinnost nařídil dříve v továrnách a výrobních provozovnách, kde se kumuluje výrazně větší počet osob, než ve školách (a kde vznik tzv. „ohnisek“ je mnohem spíše očekávatelný). Takový postup odpůrce je v demokratické společnosti neobhajitelný a neomluvitelný.

Z vyjádření odpůrce i z jím předkládaných nových důkazů je dle mého názoru zjevná absolutní lhostejnost k zájmům a právům dětí, k základním principům demokratického právního státu, ale i k opakované rozhodovací

praxi Nejvyššího správního soudu. Jeho tvrzení jsou zcela zjevně účelová, zcela nepravdivá či minimálně manipulativní.

S ohledem na vše uvedené navrhovatelka na svém návrhu trvá a žádá soud, aby o věci rozhodl přednostně v souladu s jejím návrhem.

XXXXXXXXXXXXXX,
zast. JUDr. Tomáš Nielsen,
Nielsen Legal, advokátní kancelář, s.r.o.